

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 52. Petri Liseti extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul XVI. illius sermones de justificatione, & glo-
A.C. 1555. ria in Tridentino Concilio habitos etiam
 oratio adhortans ad reconciliationem
 cum Ecclesia, necnon alia circa mode-
 rationem, qua Christianus divitiis uti
 debet. Reliquit denique posteris duos
 sermones in caput nonum Epistolæ ad
 Romanos, tresque libros in caput de-
 cimum quintum Epistolæ ad Corin-
 thios, quæ tamen ejus opera nondum
 typis vulgata prodierunt: editæ tamen
 fuere hujus Auctoris epistolæ per Mau-
 rum Piazzium Parmensis Monasterii Ab-
 batem Anno Domini millesimo septin-
 gentesimo quinto.

§. LII.

Petri Liseti extrema.

*La Croix
du Maine
Bibl. Fran-
coise.*

Alter erat Petrus Lizetus, seu Lisetus primus Parisini Senatus Præses hoc anno pariter mortuus. Hic Claromontii in Alvernia natus, soliusque meriti suffragio ad prima honorum subfellia eve-
 ctus erat, nam Parlamenti Consiliarius tribus, ac duodecim annis Regius Ad-
 vocatus fuit, & demum viginti omnino annis primarii Præsidis locum tenuit, in quibus omnibus officiis magnam sibi famam comparaverat, præcipue vero in illa caufsa, ubi Ludovica de Sabaudia Francisci I. Mater Borbonium Conne-
 stabilem divexabat; ibi enim Regis Regni-

Regnique jura ingenti prorsus eloquen- Sæcul. XIV.
tia tuebatur. Demum Anno Domini A.C. 1555.
millesimo quingentesimo vigesimo nono
primus Senatus Præses a Rege nomi-
nabatur, quam tamen dignitatem An-
no Salutis nostræ millesimo quingente-
simo quinquagesimo abdicare cogeba-
tur, opera Cardinalis Lotharingii, qui
Virum odio habens in ejus exitium ju-
rabat, eoquod ejus ministerio ceteri Se-
natores Lotharingicæ Familiæ Proce-
ribus, ex quorum prosapia Cardinalis
descendebat, Principis titulum dene-
gassent. Itaque in ejecti locum suffi-
ciebatur Joannes Bertrandius non ita
pridem Tolosa evocatus, qui in Pari-
siensi Curia Præses fuit constitutus. Ad-
versæ hujus fortunæ casus Liseti
constantiam penitus fregerat, unde
ignavo metu perculsus fese ad Lotha-
ringii, qui calamitatis perpeſſæ Auſtor
extiterat, pedes fe abjiciebat, & modo
prorsus humili, atque abjecto illum ad mi-
ſerationem commovere, ejusque bene-
volentiam rufus sibi conciliare stude-
bat, præcipue vero summam eidem
exponebat paupertatem suam, iterato in-
culcans, quod non aliam possideret
terram, niſi quam pedum vestigiis in-
cedendo occuparet, cumque tot annis
Lutetiae Parisiorum primam Palatii
dignitatem tenuisset, jam in alienis con-
ductis

Sæcul. XVI
A.C. 1555.

ductisque ædibus habitare cogeretur. Hac submissione, atque abjecta depreciatione mitis Princeps Cardinalis tantopere commovebatur, ut ipsus Parisiensem Sancti Victoris Abbatiam eidem cederet, ubi etiam Lisetus reliquos vitæ suæ dies transegit, ita ut extremus ætatis suæ exitus minime priori famæ sibi acquisitæ responderet. Obiit ergo ibidem septuaginta duos annos natus die septima Junii Anno post Christum natum millesimo quingentesimo quinquagesimo quarto, alii vero illius mortem in annum millesimum quingentesimum septimum, vel tempus adhucdum posterius rejiciunt, licet prior obitus sui annus omnino certus sit. Initiatus is erat Sacro Presbyteratus ordine, ac sepultus in choro Ecclesiæ ad S. Victorem. Fundabat etiam pro quinque pauperibus studiosis amplos redditus Parisiis in Collegio justitiæ; insuper in illo suo recessu quædam Theologica, & dogmatica composuit opuscula, quæ tamen ferme nihil habentur, eo quod sacrarum literarum, ac traditionis rudis esset.

§. LIII.

Hujus Scriptoris opera.

Du Bureil.
Antiq. de
Paris p. 223.
edit. 1693.
num. 4.

Cum Anno Christi millesimo quingen-
tesimo quinquagesimo secundo Li-
fetus, Abbas Sancti Victoris esset,
Pari-